

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMÚ FÜGGŐTLEN LAP

Egyes száma ára...

...

Szerkesztő és Kiadóhivatal: ...

A mi Erdélyünk.

Örökké emlékezetes marad Erdély, a mi édes hazánk eme szép és kincsese történetében II. Vilmos német császárnak folyó évi szeptember havában — Romániából való visszautaztában tett látogatása, mirol a közönség a hírlapok utján értesült. — Mikor a kolozsvari vasuti állomásra érkezett a németek császára, a hölgyek csoportja tele ment, amelynek élén az aranyosszivü magyar nagyasszony, Teleyk Edit grófnő virágbokréját nyújtott át a következő szavak kíséretében:

— Az erdélyi magyar asszonyok nevében nyujtom át fűségeidnek e virágokat, a hála és szeretet virágait, amelyek szívtükben lakadtak. Hála és szeretet az iránt, aki nehéz időkben hűségesen és erősen tartott ki mellettünk. Még nem feleltük tel a napot, amikor az ellenség orozva hazánkba tört, de azt sem feleltük el, hogy ki volt az, aki segített nekünk innen kiverni, Fűlség! Mi csak asszonyok vagyunk és nagy tettekre nem képesek, de egyet tehetünk: *fiainkat megtanulhatjuk* arra, hogy a frigyel, amelyet vérről és vészben kötöttek a német honfiai és Erdély gyermekei, örök időkre híven megtartsák és hogy ezt megtegyessék, arra esküszünk mi, erdélyi magyar asszonyok. Éljen a császár!

Mily magasatos, mily megkapó, mily édes szavak ezek egy leikes magyar honleány ajkáról, amely szavak kell, hogy igaz-vérig áthassanak minden magyar női szívet! . . .

De, mint értesültünk, legmeghatóbb mégis az a jelenet volt, amikor tizenkét festői viseletü magyar leány a székelység hátlájának a zsiabulumaképpen gyönyörű népies himzést adott át a császárnak, a székely háziipar remekét, amely a császárnak láthatóan igen nagy örömet szerzett . . .

A császár kíséretében volt két német generális Belegárd tábornokunkkal beszélgetve nem győzte eléggé elragadtatását kifejezni az Erdélyben látottakon.

— Gyönyörű ország, csodálatos ország — ismételték minduntalan. Minden pillanatban romantikusabbnál romantikusabb tájképek kerültek ablakunk elé. És milyen szépen van ez a föld megművelve!

Ime, Erdély! Ez a mi drága Erdélyünk! És a német császár hozzáfűzte:

— Magyarországon keresztül utazni ne-

lom ezt a népet, amely minden megpróbáltatáson keresztül oly hallatlan szorgalommal és hűséggel műveli földjét.

Melyik népet csodálja ugy a német császár? — A magyart! Azt a szorgalmas magyar népet, mely hazája földjét oly gondosan és határtalan szeretettel műveli.

Arra a szépséges Erdélyre óhajtom én a mi kedves olvasóközönségünk szives figyelmét fohívni, amelyet a dunántúliak oly kevéssé ismernek, hisz csak nagyon kevesen ragynak mi itten, akik országunk eme vidékén gyönyörködhetünk. Nézzünk hát körül legalább a Székelyföldön, amely természeti szépségeinek minösen parja a világon. Hegyet nem oly fűségezen zordonok, mint Tirolé, vagy Svájcé, ligetei nem oly kieseek, mint a Riviera, de szépek, vonzóak, kelemesek, egészségesek. Békés időben, — hisz annak a váravárt édes békének előbb-utóbb csak mégis be kell következnie! — a kényelmes és gyors magyar államvasutak eljuttatnak mindenhol, ahol szép vidék van, a lakosság tisztességtudó és becsületes, az élet jó. Szóval a Székelyföduet meg van minden kvalifikációja ahhoz, hogy az idegenek fölkeressék: azért, hogy gyönyörködjenek a természetben és, ha akar-
nak, pihenjenek.

Talán a borzalmas világháboru után majd ha összeszedelösködünk, másképpen lesz, mert, sajnos, nemcsak a külföldiek nem jöttek el a Székelyföldre eddig, hanem a magyarok maguk sem keresték föl — mondjuk például a székely fürdőket. Annak az isten-áldotta gyönyörű földnek idegen forgalma oly csekély, hogy szegény bevallani. Mig Olasz-, Franciaország, Svajc, Tirol, sőt Spanyolország lakosságának egy tekintélyes része el abból, amit az idegen forgalom jövedelmez, addig a Székelyföldön csekély összeggé zsugorodik az idegenforgalom haszna.

Ezelött tizenötgy évvel Sepsziszentgyörgyön egy derék székely újságíró, a Székelyföldröl lévén szó, ezeket mondotta: Hogy még nagyobb legyen a keserűség, itt vannak a mi gyönyörű szép gyógyító és üdül fürdőhelyeink. Nincs Európában az az ország, melynek annyi gyógyító-eréjü ásványvize lenne, mint a Székelyföldnek. Tusnád, Kovászna, Máinás, Bálványos, Előpatak s a szerény, kicsi házi fürdők: Sugás, csodákat művelnek évente a betegek százaival. Szakértők konstatálták már számta-

vagy marienbadi vizek képesek, arra a mi vizeink is alkalmasak és Tusnád, Borszók, Előpatak fürdők és a többi nyaralóhelyek természeti szépség dolgában semmiben sem állnak mögött a külföld divatos fürdőhelyeinek. Nem mondjuk, hogy nincs forralma a székelyfürdőhelyeknek, de az oly elenyészően csekély ahhoz képest, amilyenre jussuk van, hogy az nagyon sajnálatos.

Okát e pangásnak nem kell messze keresni: a magyar közönségben. Ez a közönség mint mindenben, a nyári fürdőzés dolgában is föltötte helyezte a külföldit a hazainál. A főváros és a vidék tehetősebb elemei egyaránt Svájcban, Tirolban, a Rivierán, Velencében és a tengerparti fürdőkben nyaraltak, fizettek négyezer annyit, mint amit idehaza fizettek volna, rázatták magukat napokon át a vonaton, csak azért, hogy elmondhassák, hogy divatos külföldi fürdőben töltötték a nyarat. Az angol, a francia, a német száz és száz magyar nyaralóval találkozott a külföldi fürdőhelyeken s méltán hiheti, hogy a vagyonos magyarok azért nem nyaralnak odahaza, mert nincsen hol, hisz — gondolhatták — nem nyaralhatnak saját hazájukban, tehát kénytelenek pénzüket idegenek között elkölteni.

A magyar báineológiai kongresszusokon számtalan határozati javaslatot fogadtak el, mely e nagy baj orvoslására volt hivatva, de minden törekvés kudarcot vallott a magyar közönség külföldimádásan (a la: magyar iparpártolás, állatvédelem, közúti fűsítés stb.).

A nagy Magyarország közeledését látjuk különben ebben a borzalmas világháboruban és szeretjük hinni, hogy majd az áldott béke idejében a Dunántúlról is számosabban fognak Erdélybe, különösen a páratlanul kies és gyógyító fürdőhelyekkel bőven megáldott Székelyföldre kirándulni, mert az nem csupán kéj-utazás lesz, de komoly tanulmány is.

Csak ugy, mint Svájcnak, vagy Olaszországnak meg van az erre való természeti szépségeken gazdag territoriumunk és a kézi ügyességekre alkalmas népünk a kedves Erdélyben.

Megirtani most ezeket abból az alkalmából, hogy II. Vilmos császár oly elismerően nyilatkozott a magyarokról Kolozsvárott: s egyben azért, hogy olvasóközönségünk érdeklődését arra a nagyszerü erdélyi hadikiallításra is irányítsam, melyet a Margit-szigeten a mult

A Kemenesaljai Közg. Hitelbanknál „OSZTÁLYSORSJEGYEK” kaphatók.

Aratás dala.

Doplán fizet a kereszt,
élet nagyon bőven,
csupa arany lakozott
tavaszi esőben.
Megrakodott a gerezd,
borrai teli gycmra,
készülnek a faluban
sok lakédelemler.
Ettől függ a házasság,
jövő meg az élet,
tökéletlen terméskor
ne végy feleséget.
Biz' ez nálunk így van,
azt mondom, nem jól van,
a jó Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Gyöngén tápiált kalászkok
sok bánatot hoznak,
szomorú lesz gazd' uram,
hljával a rozsnak.
Felhőzetnek járását
nagy figyelve nézi,
minden imádkágaban
a jó időt kéri.

Roszs időben korcsmázik,
bizodalmat veszti,
ladájanak penzeit
rossz borba ereszti.
Biz' ez nálunk úgy van,
azt mondom, nem jól van,
a jó Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Nem tudom, de érzem,
maskép kéne lenni,
minden erősségünket
nem földbe kén' tenni
Mindem reménységünk,
ne jó eső hozza,
minden szenvedésünk,
ne vihar okozza.
Sok erős férfi kéz
nagy munkát bír vinni,
abba a kis földbe
nem kéne úgy hinni.
Pedig nálunk így van,
azt mondom, nem jól van,
az Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Idegen országban
hogy a multkor jártam,
erős nagy munkában,
népet találtam.
Hajtották a gépet,
ütötték a vasat,
emelték az éggig
oszlopos házakat.
Mellétük dolgoztak,
erős fehérnépek,
napban égelt arcuk,
mégis olyan szepek.

Minalunk máskép van,
azt mondom, nem jól van,
az Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Tudom, hogy természet
élet bibliája,
hogy gyönyörűségének
nincs a földön mása.
De hogy minden módunk
csak otfole legyen,
rendet a sorunkba'
csupán csak ő tegyen.
Gyenge könyörgéssel
mi csak kocsot várjuk,
hogyha rossz: atkozunk,
hogyha jó: meg áidjuk.
Ahogy ez nálunk van,
azt mondom, nem jól van,
a jó Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Sokan leskelődnek
a magyar hazara,
gyarat emelőnek
alföldi rónakra.
Idegen nemzetiség
vagyó szemé fajja,
a kasza vetésbe
zsibbad népük karja.
Mindem nagy erejét
a föld megemeszti,
fejlődés szellőjét
bizony meg nem érzi.
Ezer éve így van,
azt mondom, nem jól van,
az Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Ezeréves szabadságunk
mennyi sok vért ontott,
zsarnokság miatta,
népünk zászlót bontott.
Embernél hatalmat
nem szivesen látott,
mindenki egyedül
birjon egy világot.

Mégis alázkodás
az ő legfőbb dolga,

ő is csak rabszolga.
Szomorú, hogy úgy van,
mondom, hogy nem jól van,
az Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

Mennyi nagy tehetőség
szunnyadoz mi bennünk,
csupán csak egy kis-é
bátrabb kéne lennünk.
Két szemünk kinyitói
nézni a világba,
a világfejlődés
mozgó kattanába.

Erődet én fejtiim
másborá is ereszd.
ne c-npan abból éli,
emitt. ad a gerezd.
Eddig még csak úgy van,
azt mondom, nem jól van,
az Isten megbocsát,
ha vétek a szóval.

HALMI BÓDOG.

H I R E K.

A reformáció 400. évfordulója. Az egész világ protestáns felekezetei készülődnek a reformáció jubileumának méltó megünneplésére. Nagyú természetes, hogy az Ünneplésből kivieszi részét a Kemenesaljai Ev. Egyházmegye is, melynek vezető-ége e célból a következő meghívót bocsátotta ki: **Meghívó** a Kemenesaljai Ev. Egyházmegyeének 1917. november 4-én Czelidömökőu tartandó ref. 400 ik jub. megünneplő rendkívüli közgyűlésére. A gyűlést megelőzőleg délelőtt fel 10 órakor istentisztelet leend a következő sorrendben: 1.) 351. ének 1—4. v. 2.) Utári ima és ige-olvasása; Szabo István kemenesmagasi-i lelkésztől. 3.) 256. ének 1—2. v., éneklí az egyházmegyei tanítók kara. 4.) Ünnepi beszéd, tartja: Mészáros István kemeneshögyézi lelkész. 5.) 351. ének 8. v. 6.) Az urasztaláhos járulnak az egyházmegyei lelkészek, tanítók, felügyelők s az egyházmegyei tisztviselők. Végzi: Varga Gyula esperes. 7.) Diszgyűlés. **Ünnepi beszéd**, tartja: dr. Ostffy Lajos egyházmegyei felügyelő. 8.) A reformáció emlékének megörökítése. 9.) Ünnepi óda Kutan Kálmán zalaegerszegi lelkésztől. 10.) Ima. Hymnus. Offertorium az espereségi Konf. Otthonra. Felkerjűk egyházörségeinket, hogy esem rendkívüli esperesi közgyűlésen küldötteikkel képviselenség magukat s egyébként is az Ünnepiyen minél számosabban vegyenek részt. Felkerjűk a lelkészeket, tanítókat, felügyelőket s az egyházmegye tisztviselőit ez Ünnepen való buzgó részvételre.

„Jer Sion, zenüj éneket, hálád hasson égig, Egyházdhoz, Krisztushoz waradj hű végig. Tartsd meg híven a kineset, amely nagyon nálad, Hogy senki el ne vegye égi koronádat.“
Kelt Ostffyasszonyfán és Vöndöczkőn, 1917. október 10 én. **Dr. Ostffy Lajos** egyházmegyei felügyelő. **Varga Gyula** esperes.

Burgonya rendelet. A közlélemezési Miniszter a burgonyából visszatarthato és vasarolható fejadagokat a következőkép állapította meg: 1. Termelő saját burgonyaterméséből visszatarthat 1. házi szükséglet címén nehéz munkát végző felnött családtagok részére személyenkint 200 kilót, b) egyebb elatandó részére személyenkint 150 kilót. 2. Gazdasági szükséglet címén: a) vetőmagra katasztrális holdanként a helyi szokáshoz

A világ legdrágább, de egyszerűen legjobb szivarkahelyve:

„MODIANO-CLUBS SPECIALITÉ“

Védjegy.

Vigyázat: **Utánsatok vannak forgalomban!**

Sodorni való papír ára 20 fillér

tepest 800 kilót. b) Takarmányozás címén burgonyából semmi sem tartható vissza. c) Időszaki és gazdasági munkások részére az ellátásuk idejére legfeljebb három hóra, havi 22 kiló, d) cselédek részére a cselédszerződésben kikötött mennyiség, amennyiben a I. a. és b. alatti adatokat meg nem haladja II. Nem termelő vagy olyan termelő, akiknek termése az I. a. és b. pontok alapján megállapítandó szükségletet nem fedezi, vásárolhat kizárólag a saját házi szükségletére egy uborka testimunkát végző felnőtt családlag és ellátandók részére személyenként 120 kilót, egyéb ellátandók részére személyenként 80 kilót. Egy háztartás részére egynél több vásárlási engedély ki nem adható. Kiadott vásárlási engedélyek alapján a burgonya csoportokban be nem szerezhethők.

A rokkant katonáknak. Bárdoşy Zoltán úrnól alsómesteri lakos, a járásbeli rokkant katonák segélyalapjának 50 koronát adományozott. Fogadjon ezen nemes adományért a rokkantak nevében a kezelőbizottság hálaát köszönetét.

Rokkantkatona-segélyalap. Megvagyok győződve, hogy azok között, akik a fenti nyújtást olvassák, többen vannak, kik nem tudják, hogy ilyen segélyalapja is van a mi járásunknak. Pedig igenis van, egy külön bizottság kezeli, csak az a baja az alapnak, hogy még nagyon szegény, összea vagyona 4393 korona 49 fillér. Ezen alapnak pedig nagyra kell nőni, ha járásunk lakossága nem akar nagyon haláttalan lenni azon polgártársai iránt, akik küzdöttek értünk, megvédték egyéni és vagyoni biztonságunkat a muszka invázió ellen. — Hadda mentek ép testtel, egészségesen, s a hősi küzdelemből visszatértek csonkán, bénán és beteg; elvesztve munkaképességüket, képtelenek arra, hogy mindennapi betető falat kenyérüket megkeressék. — Becsületbeli kötelességünk tehát, vagyonnal és keresétképtelen rokkantjainkat gyámolítani, mert arcpirító gyalázat lenne járásunkra, ha ezen szegény szerencsétlenek, a házról-házra koldulásra szorulóknak. Az állam képtelen a sok százezerre menő rokkantjait megfelelő nyújtásban részesíteni. Amit adhat, az édes-keves arra, hogy őket a nyomortól megmentse. Ezért nekünk kell őket támogatni tehetségünk szerint s hogy ez lehetséges legyen, már most törekednünk kell, a segélyalapot gyarapítani és nagyra növelni. Azért szükséges nagy alap, mert a tőkét elkölteni nem szabad, annak csak kamatai fordíthatók segélyezésre. Addig is, míg a bizottság elnöksége eziránt mozgalmat nem indított, tisztelttel alulírott, mint a bizottság pénztárnoka kérem járásunk nemeszavú lakosságát, kövessék Bárdoşy Zoltán úrnak példáját, s ha valahonnan nélkülözhető néhány korona váratlanul folyik be kezűkhöz, tegyék azt a szegény rokkant katonák segélyalapjának oltárára és legyenek meggyőződve, hogy méltányosabb, nemesebb célra nem áldozhatják adományukat, mint az adományok beküldhetők, akár a bizottság elnöke Berzsenyi Dezső urhoz, akár közvetlenül hozzám, Göttmann Bódog, a járási rokkantak segítőalapjának pénztárnoka Czéldömökön.

Hosszánljunk hadisegély-bélyeget!

Hopp! ottan leszek . . .

Hopp! Ottan leszek, ahol akarok,
Hegyen, völgyön át Visz varázsa pálcám,
És ha sípomba halak befúvok,
Aranyat s étket kapok egy tálcán.

Gsikba, Gyergyónál, oszt' Küküllőnél.

Fene gyerekként nagyot mulatok.

S mert nincs edesebb a s: . . .

Asztalomnál egynek helyet mutatok

Haj! Tánc s nóta . . . kell! Sípomba fúvok,

S táncol a balett s énekel a kar.

Hajnahasadtán oszt' elindulok,

Visz varázspálcám, nem kell más fuvar.

Palota s gunyhó elmaradnak tőlem,

Havasok felett a sást kergetem . . .

Egyszerre alant valami dörren,

S zuhanok a tört varázsa vesszővel.

Micsoda pokol! Huh! Micsoda vér!

A gyilkos lövegek zugnak légen át,

Tölcsér és tölcsér már az egész tér.

S az ember itt áll s vivja a csatát.

»Kis varázs pálcám! Mostan tégy csodát.

Hozz békét, rendet s áld a nagy világot!

Szegény széttröve súgja végszavát;

»Nincs többé erőm, mondj értem imát!

»Jah! Kis sipocskám! Jer, hadd fújjalak,

Adj békét, miért oly sok szív epedle

És fúvom egyre a gránát tűz alatt,

És nincsen hengje . . . , és végig reped.

»Hát nincsen senki, ki békét adjon?!

Fel a rohamra újra embérek!

Ha kell a »hajta«, sok vér fakadjon,

S feledjük, hogy volt egykor szeretet!

Jaj annak, aki a magyart bántja,

Veri azt lsten és a hős honvéd .

Vérözön után áldást hozánkra!

Isten! Halld szívem, szívünk kérelmét!

Székellyudvarhely, 1917. szeptember

BÉVÁRDY GYULA.

Olvas fogságban. A fogságból érkezett level szerint a május hó 25-én, a Karsztón lefolyt ütközet alatt több vasmegeyi hős olasz fogságba esett. Járasunk területéről: Návok Ferenc és Lakos Dénes Pápóc, Varga József Kenyeri, Rusznyák Ferenc Nagysimonyi.

A sertéstermkek új maximálása. Vas vármegye alsópánja a vármegyei terü etére legújabbán a következő maximális árakat állapította meg a kiskereskedelmi részére a sertéstermkeket illetőleg: haj 10,50, szalonna 9,50, friss sertésbús 8, füstölt hús 8,50, sonka 12, kolbász 9,50, májas, véreskolbász, disznósajt 6,50, töpörítő 5, kocsonyának 12,4, bürke 3, lótt sonka 17, disznósír 12, paprikás szalonna 12, rész 5 korona. Ennyire kell adni a fegy felterjesztést tett a közlekedési miniszterhez a termelő és a visszonteladók között megállapítandó árak felemelése iránt. — Csak hát kapunk! Hanem egyes illetélen kufár népség kiuzsorázta a fogyasztót. Igaz, hogy addig jár a korsó . . .

Óvodafülszépítő. A kemenesmagasi-i kisdodova egy erkölcsileg, mint anyagilag szépen sikerült, jótékony célu háborus ünnepélyt tartott folyó évi augusztus hó 26-án. A műsor a következő volt: 1. »A három pillanó« című jelenet. 2. »A hősök virágai« 1 felvonásos színjáték; írt: Venczel Etelka, ail. óvodás. 3. Verselés. 4. Táncc jelenet. »Harom a tánc.« Az ünnepély fénypontját »A hősök virágai« című aktuális szindarab előadása képezte. A kis óvodisták kedves mozdulataikkal, ügyes játékokkal, értelmes előadásukkal mindvégig lebilincseltek a hallgatóság figyelmét s nem egy szemben csillogtak könnyek, amikor a »kicsi virágok« minden ékességüket reászórták a szíra, amelybe a katonák elesett vezérék: temették. A többi szám is gyözesen volt beiltesztve az ünnepély programjába s alkalmas keretűl szolgált a megható szindarabnak. Az ünnepély fényes sikeréért a főderem »Karner Karolina« óvodást illeti, aki a gyermekszereget úgy a színjátékra, mint az ünnepély többi számaira odaadó szorgalommal betanította. Az ünnepély alkalmával befolyt összesen: 267 K 60 f., kiadás volt: 48 K 40 f. E szerint a tiszta jövedelem 219 K 20 f., amely részben a vak katonák járára, részben óvodai játékszerek beszerzésére fordítatik. — Felbízott: Wimmer Lajos 10 K, Szabó István, Erdélyi Emil, Guóth Gábor, Bíró István 7—7 K, Wernitz Aladár, Hubert Samuél, Tiborc Gyula, Pálffy Mihály né 3—3 K, D-ut-cher Ferenc, Gyórfy Károly, Karner Karola 2—2 K, Németh József, Kálmán Peter, Dóbrónté Ferencné, Szakál László, Goda János, Tompa Zsigmond, Rudy Istvánné, Horváth Antal, Horváth Lajos, Nagy Ida, Nagy Károly, Fischer Vilma 1—1 K, Kiss Juliska, Scheiber Sari, Dóbrónté Eszti 60—60 f., Szényi Karoly né, Kiss Antalné 50—50 f., Antal Juliska 20 fill. Összesen 71 K. A felbízottékat ezaton is hálaa köszönetet nyitvánítja az óvoda felügyelő bizottsága. Ugyancsak őszinte köszönetet mond: Szuh Károly gondnoknak, Magassy Karoliné és Mestery Mariska kisasszonyoknak a beletpi díjak beszedése által tanusított szíveségükért.

A »feszpróba« alkore a mozivásáron. Drascho Lázár Alfrédnek, a kitűnő regényírónak nagy sikert ért regényét a »Feszpróba!« tudvalegőleg a »Lux« filmgyár és kerősekedelmi r. t. budapesti filmgyár, a nyár folyamán vászonra rendezte. Mint most értesülnk a film teljesen elkészült, s Budapesten e héten általános érdeklődés mellett tartották meg a film hatásos bemutatóját. A regény szépségei teljesen érvényre jutottak s a gyönyörű film: osztatlanul nagy tetszést aratott. Ugy a felvételek szépsége, mint a rendezés bravúrja megnyerte a közönség tetszését. De kiváltéppen dicseret jár ki a felvétel mozivásáron azért, hogy azt az előkelő társadalmi milijót, amelyet Drascho Lázár Alfréd a regényben oly élethűen és élelással rajzolt meg, a legapróbb részletekig hűen tükrözöttette vissza a mozivásáron. A főszereplők: Dr. Turday Ottó, Matyasow-sky és a többiek a színpadon felkészült mozi csillag és Pechy Erzi kitűnően oldották meg feladataikat. Ugyanakkor mutatta be a »Lux« filmgyár »Jobbra én, baira te« c. nagyszabású 3 felvonásos vígjátékát — óriási sikerrel. A főszerepet Werbezirk Gizella a

világhírű bécsi komika játssza. A vígjátékot Horst, a "kek egér" nagynevű szerzője írta.

Árdrágitás. A csütörtöki vásárra egy kőmennyelgyafaragás gyümölcsöt hozott azon szándékkal, hogy a vásároló közönséget megnyissa. Ámde rajtavesztett, mert a főszolgabíró erről tudomást szerzett és az árdrágitót 200 korona pénzbírságra ítélte.

Adományok a sebesült katonák részére. A czellődömlői Vöröskereszt-kórház és vasúti üdítő-állomás részére az utóbbi héten a következő adományok érkeztek: Gyömörey György (lata) naponta 4—5 liter tej, Szőgyény-Marich Ferencné Gorcey grófnő 1 kosár barack, uborka, paprika. Az üdítő részére a kenyérsütést Wallenstein Karolyné urnó volt szíves elvégeztetni.

Állatállományunk veszelvényen címen Ghillay Imre báró, volt földművelésügyi miniszter, az "Igazmondó" című hetilapban föltűnést keltő cikket írt, melyben a többi közt a következőket mondja: Lakóhelyem környékén, az északkeleti Kárpátok mentén, ahol április óta alig volt csapadék, már két hónap óta oly nagy a szárazsághatás, hogy az árak felelő estek. Emelkedett az Ausztriába való kivitel is, és a hadsereg is ma nagyjából a mi marháállományunkból földözti szükségletet. Hogy lesz-e megállás ezen a lejtőn, az attól függ, minő intézkedések és mikor fognak arra a bajok számlására megtétni. . . . Ne felejtjük el, hogy a hadsereg és fogyasztók ellátását illetően is a legnagyobb veszedelem a termelés fontosságának a megszakítása. Ez az, ami legrovidebb időn belül kérihetetlenül megbosszulja magát és beláthatatlan bajokat vonhat maga után . . .

Volt-nincs. Egy helybeli asszony sok adat óhajtott volna a czellődömlői állomásról elszállítani. Jó üzlet ígérkezett a dologból, de a hatóság is beleszólt a pótba, mert szállítási igazolvány nem lévén, a ludakat lefogalták, potom pénzen elárverezték, a bevért összeget ítékonycéllra fordították s így a kárvallott elmondhatja ludam volt-nincs. Vagy pedig: Se pénz, se posztó, Bucsuzik a — ludosztó! . . .

Értesítés a hadbavonult katonákról.
A Magyar Vöröskereszt Egylet Tudósító Irodája a hadügyminisztérium-főhatalmazásával értesíti a közönséget, hogy a sebesült, beteg, elesett, eltűnt és hadifogságba jutott katonákra vonatkozó veszteségi adatok kezelése, az eltűntek nyomozása és a tudakozódó felek értesítése tekintetében a **közönségre nézve kedvezőbb új intézkedések léptek életbe.** Ezen túl ugy a harcstérrel, mint a tábori és műgöztetés országbeli kórházaktól érkezvő minden veszteségi adat és jelentés a hadügyminisztérium utjonnan fölláított 10. veszteségi osztályához fut be, mely azokat azonnal közli a Magyar Vöröskereszt Egylet budapesti tudósító irodájával. Ezzel egyidőjűleg előnyös intézkedések léptek életbe a harcstéren eltűntek nyomozása tekintetében is. E rendelték ugyanis, hogy nyomozásra kizárólag a Vöröskereszt Egylet tudósító irodája jogosult. A közönség saját érdekében cselekszik tehát, ha tudakozódásaival egyenesen és csakis a MVE. budapesti tudósító irodájához (IV. vacsárca 38.) fordul, amely igen sürgős esetekben a hozzátartozók fölkérésére a harcstéren és a tábori kórházaknál taverati uton is tudakozhat.

A papi nőtlenség eltörlése. A csanádi egyházmegye egyik általánosan ismert, rendkívül modern gondolkozású plébánosa papírsai előtt azzal az ötlettel lépett föl, hogy a magyarországi római katolikus plébánosoknak a magyar kormány támogatásával mozgalmat kellene indítani a papi nőtlenségre vonatkozó elavult pápai bulia visszavonására. Ehhez az ötlethez a három év óta tartó háború nagy embervesztése adta meg az impulzust. Legelsősorban az állam főadata volna, hogy az embervesztéseket a háború utáni évtizedekben pótolja s így rokonszenvesen fogadják a cölibátus eltörlésére vonatkozó akciókat. A római katolikus kisebb papság köréből állítólag nagy szimpátiával fogadták a csanádi plébános ötletét s az a vélemény, hogy annak sikere is lesz. A pápa kivételes esetekben sokszor adott római katolikus papnak engedélyt a megnősülésre és a nőstülési tilalmat egyes országokra is hármikor visszavonhatta. Anyoi bizonyos, hogy az új korzellemtannal számolnia kell a római kuriának is.

Kiadó: Dinkgreve Nándor

Kin és gyötrelem

az élete az örökös tyukszemfájás mellett. Ne kirozassa magát tovább és hozassa meg azonnal a kiváló **RIA-BALESAMOT**, mely már 3 napi használat után gyökeresen és fájdalom nélkül irtja ki a tyukszemet, nyírn talant! eltűnt mindenemű bőrkeményedést és szemölcsöt. A hála és köszönmórtok ezrei bizonyítják a szer kiválóságát. Ára jótállóvelérel tégelyenként 1 kor. 75 fill., 3 tégely 4 kor. 50 fill. 7 kor. 50 fillér.

Láb, kéz és hónalj

hínóport és azonnal megsadul ettől a kállenetlen belegeségtől. Egy doboz ára 1 kor. 75 fill., 3 doboz 4 kor. 50 fill., Stétküldés naponta. Kapható az egyedüli kóstónél: **Dr. Kemény Miklós, Kassa, postacím 127.**

Lóárverés.

A pápai cs. és kir. lókörház 1917. október hó 10-én délelőtti 10 órakor a pápai vásártéren

lóárverést

tart. — Az árverésen csak azok vehetnek részt, akiknek az elsőfoku közigazgatósági hatóságtól erre vonatkozó igazolványuk van.

Lókereskedők és közvetítő kereskedők nem vehetnek részt az árverésen. Kötőféket a katonai kincstár nem ad, azért a vevők hozzák ezt magukkal. Pápa, 1917. október 2.

A pápai cs. és kir. lókörház parancsnoksága.

Kemenesmihályfal Sós-dűlőben két darabban levő

mintegy 38000 □-öl

BIRTOK

szabad kézből, parcellázva

eladó.

Érdeklődők forduljanak Turcsányi Géza urhoz Farádon Sopronmegye.

KEMENESALJAI KÖZG. HITELBANK Részvénytársaság, Czellődömlök.

Értesítés!

Van szerencsénk t. ügyfeleink és a nagyközönség tudomására hozni, hogy

gabonaszükséglet

fedezésére szolgáló kölcsönöket

igen előnyös feltételek mellett folyósítunk.

Intézetünk az Első Magyar Általános Biztosító Társaság főügynöksége lévén, szíves figyelmébe ajánljuk t. ügyfeleinknek, hogy az építkezési anyagok, termények stb. értékének lényeges emelkedése folytán a megfelelő értékötlet utámbiztosításáról saját érdekükben gondoskodni sziveskedjenek, nehogy annak elmulasztásával tüzkár esetén nagyobb veszteség álljon elő. Természetesen új biztosításokat is felvesszünk.

Együttal közöljük, hogy intézetünk, mint a magyar királyi osztálysorsjáték főfelárúsolója a XXXIX. sorsjátékra osztálysorsjegyeket

Egyéb bankszerű ügyekben is szívesen állunk b. rendelkezésre

Teljes tisztelettel

Kemenesaljai Közg. Hitelbank Részvénytársaság.